

Sota-aika oli oikeastaan mukavaa...
 pommisuojot... pimennys... vaara ohi...
 teetä... evakkoja... kaupunkilaislapset
 näkivät ensi kertaa lehmä...
 Churchill puhui radiossa... yhdeksän uutiset...
 rintamamiehen vartti... kahvinkorvike...
 pommikoneet sinisellä taivaalla viljapellojen
 yllä... Doverin valkoiset kalliot... Sakemanni.
 pään päällä joka yö... ne väst
 olivat aikoja...

BRIGGS VIE PISTEITÄ KOTIIN

Minne tuuli kuljettaa
 Raymonds Briggs

Suomennos: Leena Annala
 Tekstaus: Johanna Jokipalttio
 Otava, 46 mk

Tuuli kuljettaa Raymond Briggsiä;
 ensin WSOY julkaisi kaksi Joulupukki-sarjakuvakirjaa, sitten Gummerus painoi Lumiukon ja Herrasmies Jimin ja nyt Otava on kustantanut tuoreimman. Jokohan kolmas kerta sanoi toden?

Raymond Briggs on tehnyt jälleen mahtavan teoksen.

Minne tuuli kuljettaa on ajankoh-
 taistakin ajankohtaisempi kerto-
 mus Herrasmies Jimistä tutun

pariskunnan elämänmuutoksesta. Jim on jäänyt eläkkeelle ja pariskunta on muuttanut maalle. Kaikki olisi muuten hyvin, mutta Englantia ja samalla koko maailmaa uhkaa ydinsota. Pariskunta ryhtyy varustautumaan mahdollisen ydiniskun varalta ministeriön (oikeiden!) säteilusuojaus- ja siviilipuolustusohjeiden mukaisesti. Samalla he muistelevat toisen maailmansodan kunnollisia aikoja: silloin tiesi mistä oli kyse: keitä siellä toisella puolella oli, jne. Huikkea tarina on hauskaa ja ahdistavaakin luettavaa. Idealtaan ja juoneltaan albumi on fantastinen: todella vuoden tärkeä kirja. Ikävä vain, että "ainoa" miinuspuoli on sitäkin raskaampi: Briggs on mahdollitaneut kullekin albumin sivulle noin 30 ruutua! Suuria kuvia on siellä täällä, mutta kaiken kaik-

kiaan sarjakuvallisesti lopputulos ei ole läheskään paras mahdollinen. Toisaalta tämän "vaikeuden" auttaa voittamaan tuo jo edellään mainittu upea juoni ja sen lisäksi loistava väritys, joka korostaa hienovaraisesti albumin juonen kulkua.

Kokonaisuus on siis hieman risti-riitainen, mutta lukijan ponnistelut palkitaan. Tämä on joka tapauksessa yksi vuoden 1982 parhaista sarjakuva-albumeista. Lisäksi on huomattava, että englantilainen alkuperäisteos ilmestyi vuoden alussa, joten kerran-kin suomalainen kustantaja on toiminut ripeästi!
 Kiitos, Otava!

Juhani Tolvanen